

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2014. gada 22. janvārī*

Regula (ES) Nr. 236/2012 — Īsā pārdošana un daži kredītriska mijmaiņas darījumu aspekti —
28. pants — Spēkā esamība — Juridiskais pamats — Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei piešķirtās
iejaukšanās pilnvaras ārkārtas apstākļu gadījumā

Lieta C-270/12

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2012. gada 31. maijā cēla

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *A. Robinson*, pārstāvis, kam palīdz
J. Stratford, QC, un *A. Henshaw, barrister*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *A. Neergaard* un *R. Van de Westelaken*, kā arī *D. Gauci* un
A. Gros-Tchorbadijska, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *H. Legal* un *A. De Elera*, kā arī *E. Dumitriu-Segnana*, pārstāvji,

atbildētājas,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *A. Rubio González*, pārstāvis,

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues*, *D. Colas* un *E. Ranaivoson*, pārstāvji,

Itālijas Republika, ko pārstāv *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. Urbani Neri, avvocato dello Stato*,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. van Rijn*, *B. Smulders* un *C. Zadra*, kā arī *R. Vasileva*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *V. Skouris* [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks *K. Lēnartss* [*K. Lenaerts*],
palātu priekšsēdētāji *A. Ticano* [*A. Tizzano*], *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*] (referente),
M. Ilešičs [*M. Ilešič*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *E. Borgs Bartets* [*A. Borg Barthet*], *K.G. Fernlunds*

* Tiesvedības valoda – angļu.

[*C. G. Fernlund*] un Ž. D. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 11. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 12. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasību Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regulas (ES) Nr. 236/2012 par īso pārdošanu un dažiem kreditriskā mijmaiņas darījumu aspektiem (OV L 86, 1. lpp.) 28. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) tika izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 84. lpp.; turpmāk tekstā – “EVTI regula”).
- 3 EVTI saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulas (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 1. lpp.) 1. panta 2. un 3. punktu ietilpst Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā (turpmāk tekstā – “EFUS”), kuras mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienības finanšu sistēmas uzraudzīšanu.
- 4 Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 12. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 48. lpp.), EFUS attiecīgi tika iekļauta Eiropas Banku iestāde un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde. EFUS ir ietverta arī Eiropas Uzraudzības iestāžu jauktā komiteja, kā arī dalībvalstu kompetentās vai uzraudzības iestādes.
- 5 EVTI regulas 1. panta 2. punktā ir paredzēts, ka EVTI “rikojas saskaņā ar pilnvarām, ko tai piešķir šī regula, kā arī saskaņā ar [visiem] juridiski saistoš[ajiem] Savienības akti[em], ar ko nosaka [EVTI] uzdevumus”.
- 6 Šīs regulas 8. un 9. pantā ir precizēti EVTI uzdevumi un kompetences. To starpā ir noteiktu lēmumu, kas adresēti kompetentajām valsts iestādēm un finanšu tirgu dalībniekiem, pieņemšana.

7 Minētās regulas 9. panta 5. punktā ir paredzēts:

“5. Gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos tiesību aktos un saskaņā ar šo aktu nosacījumiem vai arī, ja to prasa ārkārtas situācija, ievērojot 18. pantu un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem, [EVTI] var uz laiku aizliegt vai ierobežot konkrētas finanšu darbības, kas apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

[EVTI] pārskata pirmajā daļā minēto lēmumu pēc atbilstīgiem laikposmiem un vismaz reizi trijos mēnešos. Ja pēc minētā triju mēnešu laikposma lēmums netiek atjaunots, tas automātiski zaudē spēku.

Dalībvalsts var lūgt [EVTI] pārskatīt savu lēmumu. Šādā gadījumā [EVTI] saskaņā ar 44. panta 1. punkta otrajā daļā noteikto procedūru pieņem lēmumu par to, vai tās lēmums paliek spēkā.

[EVTI] var arī izvērtēt, vai nepieciešams aizliegt vai ierobežot noteikta veida finansiālo darbību, un, ja tas nepieciešams, informē Komisiju, lai sekmētu šādu aizliegumu vai ierobežojumu pieņemšanu.”

8 Regula Nr. 236/2012 tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 114. pantu, ar kuru Eiropas Parlamentam un Padomei ir piešķirtas pilnvaras īstenot pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

9 Saskaņā ar tās 1. panta 1. punktu šī regula ir piemērojama:

a) finanšu instrumentiem 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kurus ir atļauts tirgot tirdzniecības vietā Savienībā, tostarp šādiem instrumentiem, ja tos tirgo ārpus tirdzniecības vietas;

b) atvasinātiem finanšu instrumentiem, kas minēti [Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa] Direktīvas 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.)], I pielikuma C iedaļas 4. līdz 10. punktā un kas attiecas uz a) apakšpunktā minēto finanšu instrumentu vai uz šāda finanšu instrumenta emitentu, tostarp uz šādiem atvasinātiem finanšu instrumentiem, ja tos tirgo ārpus tirdzniecības vietas;

c) parāda instrumentiem, ko emitējusi dalībvalsts vai Savienība, un atvasinātiem finanšu instrumentiem, kas minēti Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 4. līdz 10. punktā un kas ir saistīti ar vai attiecas uz parāda instrumentiem, kurus emitējusi dalībvalsts vai Savienība.”

10 Regulas Nr. 236/2012 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) “finanšu instruments” ir kāds no Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem;

b) “īsā pārdošana” attiecībā uz akcijām vai parāda instrumentiem ir tādu akciju vai parāda instrumentu pārdošana, kas pārdevējam nepieder pārdošanas līguma noslēgšanas brīdī, tostarp šāda pārdošana gadījumos, kad pārdošanas līguma noslēgšanas brīdī pārdevējs ir aizņēmijs vai vienojies aizņēmijs akcijas vai parāda instrumentus, lai tos piegādātu, veicot norēķinu [..]

[..].”

11 Šīs regulas 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šajā regulā pozīciju, ko veido kāds no turpmāk minētajiem elementiem, uzskata par īso pozīciju saistībā ar emitēto akciju kapitālu vai emitētajiem valsts parāda vērtspapīriem:

- a) sabiedrības emitētas akcijas vai valsts emitenta emitēta parāda instrumenta īsā pārdošana;
- b) iesaistīšanās darījumā, kurš rada finanšu instrumentu vai attiecas uz finanšu instrumentu, kas nav a) apakšpunktā minētais instruments, ja darījuma ietekme vai viena no ietekmēm ir akcijas vai parāda instrumenta cenas vai vērtības pazemināšanās gadījumā piešķirt fiziskajai vai juridiskajai personai, kas iesaistās minētajā darījumā, finansiālu priekšrocību.”

12 Minētās regulas 28. pants “EVTI iejaukšanās pilnvaras ārkārtas apstākļos” ir formulēts šādi:

“1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 9. panta 5. punktu EVTI, ievērojot šā panta 2. punktu, vai nu:

- a) pieprasa, lai fiziskas vai juridiskas personas, kam ir neto īsās pozīcijas saistībā ar īpašu finanšu instrumentu vai finanšu instrumentu kategoriju, informē kompetento iestādi vai publisko sīkāku informāciju par šādu pozīciju; vai
- b) nosaka aizliegumu vai nosacījumus attiecībā uz fizisku vai juridisku personu iesaistīšanos īsajā pārdošanā vai darījumā, kas rada finanšu instrumentu, kurš nav neviens no 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, vai ir saistīts ar tādu finanšu instrumentu, ja šā darījuma ietekme vai viena no ietekmēm ir piešķirt fiziskai vai juridiskai personai finansiālu priekšrocību cita finanšu instrumenta cenas vai vērtības pazemināšanās gadījumā.

Pasākumu var piemērot īpašos EVTI noteiktos apstākļos, vai uz to var attiekties EVTI noteikti izņēmumi. Izņēmumus var jo īpaši precizēt, lai tos piemērotu tirgus uzturētāja darbībām vai primārā tirgus darbībām.

2. EVTI pieņem lēmumu saskaņā ar 1. punktu tikai tad, ja:

- a) pasākumi, kas uzskaitīti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ir vērsti uz finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējuma vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējuma novēršanu un situācijai ir pārrobežu ietekme; un
- b) neviena kompetentā iestāde nav veikusi pasākumus apdraudējuma novēršanai vai viena vai vairākas kompetentās iestādes ir veikušas pasākumus, kas nav pienācīgi novērsuši apdraudējumu.

3. Veicot 1. punktā minētos pasākumus, EVTI ņem vērā to, kādā mērā pasākums:

- a) ievērojami novērš finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējumu vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējumu vai ievērojami uzlabo kompetento iestāžu spēju pārraudzīt šo apdraudējumu;
- b) nerada regulatīvās patvaļas risku;
- c) nerada negatīvu ietekmi uz finanšu tirgu efektivitāti, tostarp samazinot likviditāti šajos tirgos vai radot neskaidrības tirgus dalībniekiem tādā veidā, kas nav samērīgi ar pasākuma labvēlīgo ietekmi.

Ja viena vai vairākas kompetentās iestādes veikušas pasākumu saskaņā ar 18., 19., 20. vai 21. pantu, EVTI var veikt ikvienu šā panta 1. punktā minēto pasākumu, nesniedzot 27. pantā paredzēto atzinumu.

4. Pirms tiek lemts par 1. punktā minēta pasākuma noteikšanu vai atjaunošanu, EVTI apspriežas ar [Eiropas Sistēmiskā riska komiteju (ESRK)] un vajadzības gadījumā ar citām attiecīgām iestādēm.
5. Pirms tiek lemts par 1. punktā minēta pasākuma noteikšanu vai atjaunošanu, EVTI paziņo attiecīgajām kompetentajām iestādēm par ierosināto pasākumu. Paziņojumā iekļauj sīkāku informāciju par ierosināto pasākumu, finanšu instrumentu un darījumu kategorijām, uz kurām tie attieksies, pierādījumus, kas pamato minēto pasākumu iemeslus, un minēto pasākumu plānoto spēkā stāšanās laiku.
6. Paziņojumu sniedz ne vēlāk kā 24 stundas pirms pasākuma stāšanās spēkā vai atjaunošanas. Ārkārtas apstākļos EVTI paziņojumu var sniegt vēlāk nekā 24 stundas pirms pasākuma plānotās stāšanās spēkā, ja to nav bijis iespējams izdarīt 24 stundas iepriekš.
7. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē paziņojumu par visiem lēmumiem noteikt vai atjaunot kādu 1. punktā minēto pasākumu. Paziņojumā iekļauj sīkāku informāciju vismaz par:
- a) noteiktajiem pasākumiem, tostarp par tiem instrumentiem un darījumu kategorijām, uz kurām tie attieksies, kā arī par to ilgumu;
 - b) iemeslus, kādēļ EVTI uzskata, ka pasākumi ir jānosaka, tostarp pierādījumus, kas pamato minētos iemeslus.
8. Pēc tam, kad tiek nolemts noteikt vai atjaunot 1. punktā noteiktos pasākumus, EVTI nekavējoties informē kompetentās iestādes par veiktajiem pasākumiem.
9. Pasākums stājas spēkā, kad EVTI tīmekļa vietnē tiek publicēts paziņojums, vai paziņojumā norādītajā laikā, kas ir pēc tā publicēšanas, un to piemēro tikai attiecībā uz tādiem darījumiem, kuros iesaistās pēc pasākuma stāšanās spēkā.
10. EVTI ar pienācīgu regularitāti un katrā ziņā vismaz reizi trijos mēnešos pārskata 1. punktā minētos pasākumus. Ja pasākums nav atjaunots līdz šāda triju mēnešu laikposma beigām, tas automātiski zaudē spēku. Pasākumu atjaunošanai piemēro 2. līdz 9. punktu.
11. Pasākums, ko EVTI pieņem saskaņā ar šo pantu, dominē pār jebkuru citu pasākumu, ko kompetentā iestāde veikusi saskaņā ar 1. iedaļu.”
- 13 Regulas Nr. 236/2012 30. pantā, kas lasīts kopsakarā ar šīs regulas 42. pantu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, precizējot kritērijus un faktoros, kuri jāņem vērā kompetentajām iestādēm un EVTI, nosakot, kādos gadījumos rodas 28. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie apdraudējumi.
- 14 Komisijas 2012. gada 5. jūlija Deleģētās regulas (ES) Nr. 918/2012, ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 236/2012 par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mijmaiņas darījumu aspektiem papildina attiecībā uz definīcijām, neto īso pozīciju aprēķināšanu, segtiem valsts kredītriska mijmaiņas darījumiem, informēšanas sliekšņiem, likviditātes sliekšņiem, ko piemēro ierobežojumu apturēšanai, ievērojamiem finanšu instrumentu vērtības kritumiem un negatīviem notikumiem (OV L 274, 1. lpp.), 24. panta 3. punktā ir paredzēts:
- “Piemērojot [Regulas Nr. 236/2012] 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu, finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējums vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējums ir:
- a) jebkādi būtiskas finansiālās, monetārās vai budžeta nestabilitātes draudi, kas attiecas uz dalībvalsti vai finanšu sistēmu dalībvalstī, ja tas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti;

- b) dalībvalsts vai pārvalstiska emitenta saistību neizpildes iespēja;
- c) būtisks kaitējums, kas nodarīts svarīgu finanšu emitentu, tirgus infrastruktūru, mijieskaita un norēķinu sistēmu un uzraudzības iestāžu fiziskajām struktūrām un kas var būtiski ietekmēt pārrobežu tirgus, jo īpaši tad, ja šāds kaitējums rodas dabas katastrofas vai teroristu uzbrukuma rezultātā un ja tas var nopietni apdraudēt finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti;
- d) nozīmīgs pārtraukums jebkurā maksāšanas sistēmā vai norēķinu procesā, jo īpaši tad, ja tas saistīts ar starpbanku operācijām, kurš izraisa vai var izraisīt nozīmīgus maksāšanas vai norēķinu traucējumus vai kavējumus Savienības pārrobežu maksāšanas sistēmās, jo īpaši tad, ja tie var veicināt finansiālas vai ekonomiskas krīzes izplatīšanos visā Savienības finanšu sistēmā vai tās daļā.”
- 15 Komisija ir pieņēmusi 2012. gada 29. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 827/2012, ar kuru nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz akciju neto īsās pozīcijas publiskošanas veidiem, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei par neto īsajām pozīcijām sniedzamās informācijas formātu, līgumu, vienošanās un pasākumu veidiem, lai pienācīgi nodrošinātu, ka akcijas vai valsts parāda instrumenti ir pieejami norēķiniem konkrētā dienā, un laikposmu akciju galvenās tirdzniecības vietas noteikšanai atbilstīgi Regulai Nr. 236/2012 (OV L 251, 11. lpp.).
- 16 Direktīvas 2004/39 I pielikuma C iedaļā finanšu instrumentu jēdziens ir definēts šādi:
1. Pārvedami vērtspapīri;
 2. Naudas tirgus instrumenti;
 3. Kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu vienības;
 4. Iespēju līgumi, standartizēti nākotnes līgumi, mijmaiņas līgumi, nestandardizēti procentu likmes nākotnes līgumi un jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar vērtspapīriem, valūtām, procentu likmēm vai ienesīgumu vai citiem atvasinātiem instrumentiem, finanšu indeksiem vai finansiāliem pasākumiem un par ko var norēķināties ar fizisku piegādi vai skaidrā naudā;
 5. Iespēju līgumi, standartizēti nākotnes līgumi, mijmaiņas līgumi, nestandardizēti procentu likmes nākotnes līgumi un jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar precēm un par ko jānorēķinās skaidrā naudā vai par ko var norēķināties skaidrā naudā pēc kādas puses izvēles (citādi nekā saistību nepildīšanas vai citādas izbeigšanas dēļ);
 6. Iespēju līgumi, standartizēti nākotnes līgumi, mijmaiņas līgumi un jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar precēm un par ko var norēķināties ar fizisku piegādi, ja tos tirgo regulētā tirgū un/vai [daudzpusējā tirdzniecības sistēmā (*multilateral trading facility*), (*MTF*)];
 7. Iespēju līgumi, standartizēti nākotnes līgumi, mijmaiņas līgumi un jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar precēm un par ko aktīvos nevar norēķināties savādāk, kā minēts C iedaļas 6. punktā, un kas nav paredzēti komerciāliem mērķiem, un kam ir citu atvasinātu finanšu instrumentu īpašības, ņemot vērā, *inter alia*, to, vai par tām ir veikts mijieskaits un norēķini ar atzītu mijieskaita iestāžu starpniecību un vai uz tiem attiecas regulāri papildu seguma pieprasījumi;
 8. Atvasināti kredītriska nodošanas instrumenti;
 9. Finanšu līgumi attiecībā uz starpībām [...]

10. Iespēju līgumi, standartizēti nākotnes līgumi, mijmaiņas līgumi, nestandardizēti procentu likmes nākotnes līgumi un jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar klimatiskajiem mainīgajiem lielumiem, kravas vedmaksas likmēm, emisijas tiesībām, inflācijas limeni vai citiem oficiāliem ekonomikas statistikas datiem un par ko jānorēķinās skaidrā naudā vai par ko var norēķināties skaidrā naudā pēc kādas puses izvēles (citādi nekā saistību nepildīšanas vai citādas izbeigšanas dēļ), kā arī jebkādi citi atvasināti līgumi, kas saistīti ar aktīviem, tiesībām, saistībām, indeksiem un pasākumiem, kas šajā iedaļā nav nekur citur minēti un kam ir citu atvasinātu finanšu instrumentu īpašības, ņemot vērā, *inter alia*, to, vai tos tirgo regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, vai par tiem ir veikts mijieskaits un norēķini ar atzītu mijieskaita iestāžu starpniecību un vai uz tiem attiecas regulāri papildu seguma pieprasījumi.”
17. Lai nodrošinātu EFUS pienācīgu darbību, ar Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES tika grozītas Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām (OV L 331, 120. lpp.).

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

18. Apvienotās Karalistes prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt Regulas Nr. 236/2012 28. pantu un
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
19. Parlamenta prasījumi Tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt un
 - piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
20. Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:
- pilnībā noraidīt prasību kā nepamatotu un
 - piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
21. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 16. novembra rīkojumu Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai un Komisijai tika atļauts iestāties lietā Parlamenta un Padomes prasījumu atbalstam.

Par iespējamo atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu

22. Ar 2013. gada 24. septembri datētām vēstulēm Parlaments, Padome un Komisija ir izvirzījuši iespēju atkārtoti sākt mutvārdu procesu saskaņā ar Tiesas reglamenta 83. pantu.
23. Šajā ziņā šīs trīs iestādes ir norādījušas, ka galveno argumentu, kas izklāstīts ģenerāladvokāta secinājumos, proti, jautājumu par noteiktu lēmumu pieņemšanas pilnvaru piešķiršanu EVTI, pamatojoties uz LESD 114. pantu, “nav izvirzījusi neviena lietas dalībniecē” un līdz ar to tas ir “jauns arguments”, par kuru lietas dalībniekiem nav bijusi iespēja izteikties.

- 24 Tomēr ir jākonstatē, ka ar savu ceturto pamatu prasītāja izvirza LESD 114. panta pārkāpumu un ka iepriekš minētais arguments tika apskatīts tiesas sēdē Tiesā.
- 25 Šajos apstākļos un ņemot vērā reglamenta 83. pantā norādītos apstākļus, nav jāapmierina iesniegtais lūgums.

Par prasību

Ievada apsvērumi

- 26 Saistībā ar prasības priekšmetu ir jānorāda, ka prasītāja lūdz atcelt vienīgi Regulas Nr. 236/2012 28. pantu un neapstrīd EVTI izveidi.

Pirmais pamats par principa saistībā ar pilnvaru, kuras izklāstītas spriedumā lietā Meroni/Augstā iestāde, deleģēšanu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 27 Apvienotā Karaliste sava pirmā pamata atbalstam izklāsta piecus argumentus.
- 28 Pirmkārt, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka EVTI lēmums par to, vai ir izpildīti Regulas Nr. 236/2012 28. panta 2. punktā izklāstītie kritēriji, ietver “ļoti plašu rīcības brīvību”. Konkrētāk, noteikšana, vai ir vai nav “apdraudējuma” finanšu tirgu pienācīgai darbībai un integritātes vai visas finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātei, pati par sevi ir “ļoti subjektīvs vērtējums”. Tas, ka dalībvalstis ir īstenojušas dažādas pieejas saistībā ar īso pārdošanu, liecinot par īstenojamo izvēļu diskrecionāro raksturu.
- 29 Apvienotā Karaliste uzskata, ka, lai noteiktu, vai kompetentās iestādes ir noteikušas pasākumus, lai novērstu šādu apdraudējumu, vai noteikušas pasākumus, kas nav adekvāti, lai to paveiktu, EVTI ir jāpieņem lēmumi, kas var tikt apstrīdēti. Šādu lēmumu pieņemšana iesaistītu šo iestādi īstas ekonomiskas politikas īstenošanā un uzliktu EVTI pienākumu risināt konfliktus starp dažādām publiskajām interesēm, pieņemt novērtējošus lēmumus vai veikt sarežģītus finanšu vērtējumus.
- 30 Otrkārt, Apvienotā Karaliste uzskata, ka EVTI saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktu ir plašs izvēļu diapazons saistībā ar nosakāmajiem pasākumiem, kā arī iespējamajiem paredzamajiem izņēmumiem. Šīm izvēlēm esot ļoti būtiska nozīme ekonomikas un finanšu politikas jomā.
- 31 Apvienotā Karaliste precizē, ka EVTI ir ļoti plaša novērtējuma brīvība, nosakot veidu, kādā ir jāņem vērā Regulas Nr. 236/2012 28. panta 3. punktā izklāstītie faktori. Šāda veida lēmumi pieprasot, lai tiktu veikta būtisko seku analīze ekonomikas politikas perspektīvā, tādas kā ietekme uz likviditāti un nenoteiktības līmenis, kas tiks izraisīti finanšu tirgos, t.i., elementi, kas savukārt ietver ilgtermiņa sekas uz vispārējo uzticēšanos tirgiem. Runa šeit esot par “lēmumiem ar nenosakāmu pamatojumu”, kas nevarot tikt kvalificēti par lēmumiem, kuri pieņemti, pamatojoties uz noteiktiem kritērijiem, un var tikt objektīvi izvērtēti.
- 32 Treškārt, Apvienotā Karaliste norāda, ka savā izvēlē par īstenojamajiem pasākumiem EVTI ir jāievēro faktori, kas izklāstīti Regulas Nr. 236/2012 28. panta 3. punktā. Taču šajos faktoros esot ietverti “ļoti subjektīvi kritēriji”. Turklāt EVTI esot liela rīcības brīvība saistībā ar minētajā tiesību normā izklāstīto kritēriju ņemšanu vērā. Šajā minētajā tiesību normā neesot precizēta EVTI rīcība, ja tā, piemēram, uzskata, ka pasākumam, kuru tā paredz noteikt, varētu būt tādas nelabvēlīgas sekas uz finanšu tirgu efektivitāti, kuras būtu nesamērīgas salīdzinājumā ar paredzētajiem ieguvumiem.

- 33 Ceturtkārt, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, lai gan EVTI pasākumi teorētiski ir pagaidu pasākumi, tas nekādā ziņā nemainot to pamatbūtību. Pat pagaidu aizliegumiem, kas attiecas uz darījumiem finanšu tirgos, varētu būt būtiskas ilgtermiņa sekas, tostarp ietekme uz tirgu likviditāti, un izraisīt potenciāli noturīgas sekas uz kopējo uzticēšanos tirgiem. Principi, kas paredzēti 1958. gada 13. jūnija spriedumā lietā 9/56 *Meroni*/Augstā iestāde (*Recueil*, 9. lpp.), attiecoties gan uz pastāvīgajiem pasākumiem, gan uz pagaidu pasākumiem.
- 34 Piektkārt, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, lai gan Regulas Nr. 236/2012 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neizraisa to, ka EVTI ir jāizdara politiskas izvēles makroekonomiskās politikas lēmumu formā, tas neesot mazākā mērā pretēji principam, kas noteikts iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni* /Augstā iestāde. Gluži tāpat kā organizācijām, par kurām ir šis spriedums, EVTI esot plaša rīcības brīvība saistībā ar attiecīgās politikas piemērošanu.
- 35 Parlaments uzskata, ka nevis politiski apsvērumi, bet gan sarežģīta profesionāla analīze liek pieņemt lēmumus. No Regulas Nr. 236/2012 28. panta 2. punkta izriet, ka rīcības pasākums ir atļauts vienīgi tad, ja tas ir vērsts pret pienācīgi noteiktu apdraudējumu. Šie īstenojamie pasākumi pieprasot augstu informācijas un kā tehniskās, tā ekonomiskās kompetences līmeni. Turklāt EVTI piešķirtās pilnvaras esot noteiktas, lai nodrošinātu ātru iesaistīšanos un reaģētu uz tūlītēju apdraudējumu.
- 36 Parlaments piebilst, ka pilnvarām, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, ir piemēroti ļoti precīzi kritēriji un ierobežojumi. Tās tiekot īstenotas, piemērojot profesionālās uzraudzības metodi un praksi, kuras ietilpst likumdošanas un regulatīvajā jomā, kura nevarot tikt salīdzināta ar to, par ko ir iepriekš minētais spriedums lietā *Meroni*/Augstā iestāde.
- 37 Padome uzsver, ka EVTI nav nekādas rīcības brīvības saistībā ar tādu pasākumu noteikšanu, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 236/2012 28. pants, bet tai tie ir jāīsteno, ja rodas noteikti apstākļi, proti, finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējums vai Savienības finanšu sistēmas stabilitātes apdraudējums.
- 38 Padome apgalvo, ka EVTI, veicot visas šīs darbības, ieskaitot, tās, uz kurām attiecas Regulas Nr. 236/2012 28. pants, ir zināma novērtēšanas brīvība, lai kvalificētu faktus no tiesību noteikuma skatupunkta. Šādas pilnvaras tomēr esot apstiprinātas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni*/Augstā iestāde. Pastāvot atšķirība starp plašo rīcības brīvību, kas paredzēta šajā spriedumā, un kapacitāti pieņemt izpildrakstura lēmumu konkrētajā faktiskajā kontekstā.
- 39 Komisija norāda, ka pilnvaras, kas EVTI piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, atbilst pilnvaru līdzsvaram, kas paredzēts līgumos, kā tos interpretējusi Tiesa. No iepriekš minētā sprieduma lietā *Meroni*/Augstā iestāde tostarp izrietot, ka, pat neesot nekādi norādei uz pilnvaru deleģēšanu EOTK līgumā, iestāde apstākļos, kas norādīti minētajā spriedumā, var deleģēt ierobežotas lēmumpieņemšanas izpildes pilnvaras atsevišķai organizācijai – ar nosacījumu, ka šāda deleģēšana nav faktiskā atbildības nodošana, kurā deleģējošās iestādes izvēle tiek aizstāta ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli.
- 40 Komisija uzskata, ka tādām Savienības organizācijām kā EVTI, kurām var tikt piešķirtas izpildrakstura lēmumpieņemšanas pilnvaras, nav aizliegts izvērtēt attiecīgajos tiesību aktos norādītos faktiskos apstākļus, saistībā ar kuriem ir jāveic nevis izvēle par ekonomisko politiku, bet vienīgi tehniska rakstura vērtējums specializācijas jomā. EVTI izvēlētajam pasākumam esot jāļauj garantēt finanšu tirgu pienācīgu funkcionēšanu un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti.

Tiesas vērtējums

- 41 Iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni/Augstā iestāde*, tā 43., 44. un 47. lapaspusē, Tiesa būtībā ir uzsvērusi, ka sekas, kas izriet no pilnvaru deleģēšanas, ir ļoti atšķirīgas atkarībā, pirmkārt, no tā, vai izpildes pilnvaras ir skaidri ierobežotas un līdz ar to tās var tikt stingri kontrolētas atbilstoši deleģējošās iestādes noteiktajiem kritērijiem, vai, otrkārt, atkarībā no “rīcības brīvības, kas ietver plašu novērtējuma brīvību, kuru izmantojot, ir iespējams īstenot reālu ekonomikas politiku”.
- 42 Tiesa tajā arī ir norādījusi, ka pirmā veida deleģēšana nevar būtiski grozīt sekas, kuras izraisa tās ietekmēto pilnvaru īstenošana, taču ar otrā veida deleģēšanu, ar kuru tiek aizvietota deleģējošās iestādes izvēle ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli, tiek īstenota “patiesa atbildības nodošana”. Lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Meroni/Augstā iestāde*, Tiesa tādējādi nosprieda, ka ar pilnvaru deleģēšanu, ko Augstā iestāde veikusi attiecībā uz attiecīgajām organizācijām, par kurām ir runa 1955. gada 26. marta lēmumā Nr. 14–55, ar ko tiek izveidots finanšu mehānisms, kas ļauj regulāri nodrošināt ar tēraudu kopējo tirgu (OV 1955, 8, 685. lpp.), šīm organizācijām esot piešķirta “novērtējuma brīvība, kas ietver plašu rīcības brīvību”, un šī pilnvaru deleģēšana nevarot tikt uzskatīta par saderīgu ar “līguma prasībām”.
- 43 Ir jānorāda, ka attiecīgās, iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni/Augstā iestāde* norādītās organizācijas bija privāto tiesību vienības, taču EVTI ir Savienības vienība, ko izveidojis Savienības likumdevējs.
- 44 Saistībā ar pilnvarām, kas piešķirtas EVTI saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, vispirms ir jāuzsver, ka ar šo tiesību normu minētajai vienībai nav piešķirta nekāda autonoma kompetence, kas pārsniedz EVTI regulā paredzēto regulējumu.
- 45 Turklāt ir jākonstatē, ka atšķirībā no attiecīgajām organizācijām deleģētajām pilnvarām, par kurām ir iepriekš minētais spriedums lietā *Meroni/Augstā iestāde*, Regulas Nr. 236/2012 28. pantā paredzēto pilnvaru īstenošana ir pakļauta dažādiem kritērijiem un nosacījumiem, kuri ierobežo EVTI darbības jomu.
- 46 Pirmkārt, EVTI ir pilnvarota īstenot Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktā paredzētos pasākumus vienīgi tad, ja saskaņā ar šī panta 2. punktu pasākumi ir vērsti uz finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējuma vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējuma novēršanu un situācijai ir pārrobežu ietekme. Turklāt visi EVTI pasākumi ir pakļauti nosacījumam, ka vai nu neviena kompetentā valsts iestāde nav īstenojusi pasākumus, lai novērstu šo apdraudējumu, vai arī viena vai vairākas šīs iestādes ir īstenojušas pasākumus, kas nav atbilstoši šim apdraudējumam.
- 47 Otrkārt, veicot Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktā minētos pasākumus, EVTI saskaņā ar šī panta 3. punktu ir jāpārbauda, kādā mērā pasākums ļauj ievērojami novērst finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējumu vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējumu vai ievērojami uzlabot kompetento iestāžu spēju pārraudzīt šo apdraudējumu, nerada regulatīvās patvaļas risku un nerada negatīvu ietekmi uz finanšu tirgu efektivitāti, tostarp samazinot likviditāti šajos tirgos vai radot neskaidrības tirgus dalībniekiem tādā veidā, kas nav samērīgi ar pasākuma labvēlīgo ietekmi.
- 48 No tā izriet, ka pirms lēmuma pieņemšanas EVTI tādēļ ir jāizvērtē virkne būtisku faktoru, kas norādīti Regulas Nr. 236/2012 28. panta 2. un 3. punktā, šiem nosacījumiem esot kumulatīviem.
- 49 Turklāt abu veidu pasākumi, kurus EVTI var īstenot saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktu, ir stingri ierobežoti ar tiem, kas izklāstīti EVTI regulas 9. panta 5. punktā.

- 50 Visbeidzot, saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. panta 4. un 5. punktu EVTI ir jāapspriežas ar ESRK un vajadzības gadījumā – ar citām attiecīgajām iestādēm un jāpaziņo attiecīgajām kompetentajām iestādēm par tās ierosināto pasākumu, tostarp sīkāka informācija par ierosināto pasākumu un pierādījumi, kas pamato minēto pasākumu noteikšanu. EVTI ir arī jāpārskata pasākumi atbilstīgos laikposmos un vismaz ik pēc katriem trim mēnešiem. Tādējādi EVTI novērtējuma brīvība ir ierobežota gan ar iepriekš minēto pienākumu apspriesties, gan ar atļauto pasākumu pagaidu raksturu, kas – definēti, pamatojoties uz labāko pastāvošo praksi uzraudzības jomā un ņemot vērā pietiekamus apstākļus, – tiek īstenoti, lai novērstu apdraudējumu, saistībā ar kuru nepieciešama iesaistīšanās Savienības līmenī.
- 51 Pilnvaru, kas piešķirtas EVTI, detalizētais regulējums ir uzsvērts arī Regulas Nr. 236/2012 30. pantā, kuram atbilstoši Komisija saskaņā ar šīs regulas 42. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, precizējot kritērijus un faktorus, kuri jāņem vērā kompetentajām iestādēm un EVTI, nosakot, kādos gadījumos rodas negatīvi notikumi vai negatīva attīstība un 28. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie apdraudējumi.
- 52 Šajā ziņā Regulas Nr. 918/2012 24. pantā vēlreiz ir uzsvērts arī tehniska rakstura faktiskā izvērtēšana, kas ir jāveic EVTI. Minētā panta 3. punktā EVTI iejaukšanās pilnvaras ir attiecinātas vienīgi uz ārkārtas apstākļiem, tostarp detalizēti izklāstot apdraudējuma veidu, kas var izraisīt EVTI iejaukšanos finanšu tirgos.
- 53 No visa iepriekš minētā izriet, ka pilnvaras, kas ir EVTI saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, ir precīzi noregulētas un tās var pārbaudīt tiesa atbilstoši deleģējošās iestādes paredzētajiem mērķiem. Tādēļ šīs pilnvaras atbilst prasībām, kas paredzētas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni/Augstā iestāde*.
- 54 Minētās pilnvaras, pretēji prasītājas apgalvotajam, nenozīmē, ka EVTI ir piešķirta “plaša rīcības brīvība”, kas nav saderīga ar LES minētā sprieduma nozīmē.
- 55 Līdz ar to pirmais pamats nevar tikt akceptēts.

Otrais pamats par principa, kas izklāstīts spriedumā lietā Romano, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 56 Apvienotā Karaliste uzskata, ka Regulas Nr. 236/2012 28. pantā EVTI ir ļauts pieņemt vispārpiemērojamus “kvazileģislatīvus aktus” un ka šāda iespēja ir pretrunā 1981. gada 14. maija spriedumā lietā 98/80 *Romano* (*Recueil*, 1241. lpp.) izklāstītajam principam.
- 57 Apvienotā Karaliste norāda, ka īsās pārdošanas aizliegums ietekmē visas personas, kas īsteno darījumus ar šī instrumenta vai šīs instrumentu kategorijas starpniecību. Tādēļ, lai arī šis pasākums attiecas uz ļoti ierobežotu vērtspapīru gammu, runa esot nevis par individuālu lēmumu vai pat individuālu lēmumu kopumu, bet gan par “vispārpiemērojamu normatīvu pasākumu”.
- 58 Parlaments apgalvo, ka pilnvaras izdot aizliegumus saskaņā ar šo tiesību normu attiecas vienīgi uz iejaukšanās atļaušanu saistībā ar noteiktiem finanšu instrumentiem. Šajā ziņā aktiem, kas var tikt pieņemti, vienmēr esot izpildes raksturs. Ņemot vērā to tehnisko raksturu, šie akti, tā kā tie sniedz pagaidu risinājumu, esot izpildes lēmumi, lai gan tajos var būt noteikti vispārēja rakstura elementi.

- 59 Parlaments apgalvo, ka pasākumi, kurus EVTI var īstenot saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, nevarot tikt pielīdzināti “kvazileģislatīvām” tiesību normām vai “normatīvam” aspektam iepriekš minētā sprieduma lietā *Romano* nozīmē. Pasākumu, kuri var tikt īstenoti saskaņā ar šo pantu, kopumā ar trīs citiem elementiem esot izcelts EVTI lēmumu izpildes raksturs, proti, tehniskā dimensija, vēlme ar attiecīgo pasākumu sniegt risinājumu konkrētai situācijai un iejaukšanās pagaidu raksturs.
- 60 Padome norāda, ka Tiesa ne iepriekš minētajā spriedumā lietā *Romano*, ne kādā vēlākā spriedumā nav norādījusi ne uz jēdzienu “kvazileģislatīvi akti”, ne uz jēdzienu “vispārpiemērojami akti”. Tādējādi minētais spriedums esot jāsaprot kā tāds, ar kuru ir aizliegts piešķirt likumdošanas pilnvaras citām struktūrām, kas nav Savienības likumdevējs.
- 61 Padome atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu EVTI lēmumi ir jāpieņem, ja rodas noteikti minētajā regulā definēti apstākļi, kā arī šo pasākumu saturu noteicoši kritēriji. Tādējādi EVTI piemērojot vienīgi Savienības tiesību aktus, līdz ar ko lēmumiem, kas norādīti šajā tiesību normā, esot nevis likumdošanas, bet izpildes raksturs.
- 62 Komisija izskaidro, ka lietā, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums lietā *Romano*, attiecīgās vienības pieņemtos aktus, pat ja tie būtu vispārpiemērojami akti, nebija iespējams pakļaut pārbaudei tiesā. Tādēļ Tiesa pamatoti esot uzskatījusi, ka pilnvaru pieņemt normatīva rakstura aktus piešķiršana nav saderīga ar LESD.

Tiesas vērtējums

- 63 Lai atbildētu uz otro pamatu, ir jāatgādina, ka Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā *Romano* 20. punktā ir norādījusi, ka gan no primārajām tiesībām kompetenču jomā, ko Padome piešķirusi Komisijai noteikumu, kurus paredzējusi Padome, izpildei, gan no tiesu sistēmas, kas noteikta ar [EEK] līgumu, izriet, ka tādai organizācijai, par kādu ir runa lietā, kurā pasludināts šis spriedums, šajā gadījumā – administratīvajai komisijai, Padome nevar piešķirt pilnvaras pieņemt “normatīva rakstura aktus”. Tiesa uzskata, ka ar šādas organizācijas lēmumu, lai arī ar to pilnībā var palīdzēt iestādēm, kurām uzdots piemērot Savienības tiesību normas, nevar tikt uzlikts šīm iestādēm pienākums īstenot noteiktas metodes vai ievērot noteiktu interpretāciju, piemērojot Savienības tiesību normas. Tiesa no tā secināja, ka šīs administratīvās komisijas pieņemtais lēmums, kas tika apstrīdēts, “nav saistošs” iesniedzējtiesai.
- 64 Protams, no Regulas Nr. 236/2012 28. panta izriet, ka EVTI saskaņā ar šo pantu stingri ierobežotos apstākļos ir jāpieņem vispārpiemērojami tiesību akti. Šie akti var ietvert arī noteikumus, kas attiecas uz visām fiziskajām vai juridiskajām personām, kurām ir konkrēts finanšu instruments vai konkrēta finanšu instrumentu kategorija vai kas veic noteiktus finanšu darījumus.
- 65 Šī konstatācija tomēr nenozīmē, ka ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu netiktu ievērots princips, kas izklāstīts iepriekš minētajā spriedumā lietā *Romano*. Ir jāatgādina, ka institucionālā struktūra, kas izveidota ar LESD 263. pantu, tostarp ar LESD 263. panta pirmo daļu un 277. pantu, tieši ļauj Savienības organizācijām un struktūrām pieņemt vispārpiemērojamus tiesību aktus.
- 66 Šajos apstākļos ne iepriekš minētā sprieduma lietā *Romano* nevar tikt izsecināts, ka pilnvaru deleģēšana tādai instancei kā EVTI būtu regulēta saskaņā ar citiem nosacījumiem nekā tie, kas izklāstīti iepriekš minētajā spriedumā lietā *Meroni/Augstā* iestāde un atgādināti iepriekš 41. un 42. punktā.
- 67 Kā izriet no Apvienotās Karalistes izvirzītā pamata izvērtēšanas, tā nav pierādījusi, ka pilnvaru deleģēšana EVTI, kā tā izriet no Regulas Nr. 236/2012 28. panta, būtu pretrunā minētajiem nosacījumiem, konkrētāk, nosacījumam, ka deleģēt var vienīgi precīzi definētas izpildes pilnvaras.
- 68 Tādējādi otrais pamats ir noraidāms.

Trešais pamats par pilnvaru deleģēšanu, kas nav saderīga ar LESD 290. un 291. pantu

Lietas dalībnieku argumenti

- 69 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka, tā kā LESD 290. un 291. pantā ir noteikti apstākļi, kuros Komisijai var tikt piešķirtas noteiktas pilnvaras, līgumos Padomei nav piešķirta nekāda kompetence Savienības struktūrai deleģēt tādas pilnvaras kā tās, kas paredzētas Regulas Nr. 236/2012 28. pantā.
- 70 Apvienotā Karaliste norāda, ka īsās pārdošanas aizliegums saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktu attiecas uz visām personām, kas īsteno darījumus ar šī instrumenta vai šo instrumentu kategorijas starpniecību. Tādēļ runa esot par vispārpiemērojamu pasākumu, kurš nevar tikt uzticēts šādai struktūrai.
- 71 Parlaments norāda, ka, protams, LESD 290. un 291. pantā nav paredzēta pilnvaru piešķiršana Savienības struktūrai. Tomēr šajās tiesību normās neesot arī norādīts, ka pilnvarām, kuras var tikt piešķirtas šādai vienībai, ir jābūt ierobežotākām, nekā tās bija pirms LESD stāšanās spēkā. Tādējādi tas, ka Komisija var īstenot pilnvaras saskaņā ar šīm tiesību normām, neizslēdzot iespēju piešķirt citas pilnvaras šādai struktūrai.
- 72 Parlaments uzskata, ka Savienības likumdevējs var piešķirt pilnvaras Savienības struktūrai, lai tiktu īstenoti pasākumi, kuriem ir izpildes raksturs, jomās, kurās ir nepieciešamas īpašas tehniskas zināšanas. Tomēr šīs pilnvaras nedrīkstētu ļaut noteikt vispārēja rakstura regulējošus pasākumus, kas var tikt kvalificēti par “normatīviem” vai saistībā ar kuriem ir nepieciešama īsta rīcības brīvība. Ciktāl pilnvaras ir definējis Savienības likumdevējs, ja tām ir izpildes raksturs un tās regulē profesionāla, tehniska vai zinātniska rakstura apsvērumi, tās nekaitē institucionālajam līdzsvaram.
- 73 Padome norāda, ka nevienā no līgumu normām nav specifiskas norādes uz pilnvaru deleģēšanu Savienības struktūrām. Tomēr tas nenozīmē, ka jebkura šāda veida piešķiršana, ko veic Savienības likumdevējs, nebūtu saderīga ar LESD 290. un 291. pantu. Pasākumu, kurus var īstenot EVTI saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, raksturs esot pilnīgi atšķirīgs no aktu, kas pieņemti saskaņā ar šīm LESD normām, rakstura.
- 74 Padome norāda, ka LESD 290. pantā ir paredzētas vienīgi tās procesuālās prasības Komisijai piešķirto pilnvaru kontroles jomā saistībā ar deleģēto aktu pieņemšanu, kuru mērķis ir “papildināt vai grozīt atsevišķus nebūtiskus leģislatīva akta elementus”.
- 75 Saistībā ar izpildes aktiem, kas var tikt pieņemti saskaņā ar LESD 291. pantu, Padome norāda, ka šajā pantā nav norādīts nekāds procesuāla rakstura ierobežojums, izņemot Savienības likumdevēja pienākumu pieņemt tiesību normas saistībā ar tajā paredzēto kompetenču īstenošanu.
- 76 Komisija norāda, ka atšķirībā no kvazileģislatīvo pilnvaru deleģēšanas, kas regulēta LESD 290. pantā, līgumos nav precizēts ne tas, vai izpildes pilnvaras var tikt deleģētas, ne tas, kādā mērā tas var tikt veikts. Saistībā ar izpildes kompetencēm LES 17. pantā un LESD 291. pantā neesot izslēgts, ka Savienības likumdevējs vai Komisija principā varētu deleģēt šādas kompetences neinstitucionālai vienībai.

Tiesas vērtējums

- 77 Vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 236/2012 28. pantā ir paredzēta pilnvaru deleģēšana nevis Komisijai, bet Savienības organizācijai vai struktūrai.

- 78 Šajos apstākļos un lai atbildētu uz trešo pamatu, Tiesai ir jāsniedz atbilde uz jautājumu, vai LESD autori centās LESD 290. un 291. pantā noteikt vienīgo juridisko regulējumu, kas ļauj ekskluzīvi piešķirt Komisijai noteiktas deleģētās un izpildes pilnvaras, vai Savienības likumdevējs varēja paredzēt citas šādu pilnvaru deleģēšanas sistēmas Savienības organizācijām un struktūrām.
- 79 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan ir taisnība, ka līgumos nav nevienas tiesību normas, kurā paredzēta kompetenču piešķiršana Savienības organizācijai vai struktūrai, tomēr vairākās LESD normās ir prezumēts, ka šāda iespēja pastāv.
- 80 Atbilstoši LESD 263. pantam Savienības iestādes, pār kurām Tiesai ir pārbaudes pilnvaras, ietver Savienības “struktūras”. “Bezdarbības” noteikumi tām ir piemērojami atbilstoši LESD 265. pantam. Atbilstoši LESD 267. pantam dalībvalsts tiesas var uzdot Tiesai jautājumus par šo iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju. Saistībā ar šiem aktiem var arī tikt izvirzīta iebilde par prettiesiskumu atbilstoši LESD 277. pantam.
- 81 Šie pārbaudes tiesā mehānismi ir piemērojami Savienības likumdevēja izveidotajām organizācijām un struktūrām, kurām ir piešķirtas pilnvaras pieņemt juridiski saistošus aktus attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām specifiskās jomās, tādām kā Eiropas Ķimikāliju aģentūra, Eiropas Zāļu aģentūra, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Kopienas Augu šķirņu birojs, kā arī Eiropas Aviācijas drošības aģentūra.
- 82 Saistībā ar izskatāmo lietu ir jānorāda, ka ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu EVTI ir piešķirtas noteiktas lemsanas pilnvaras jomā, kurā ir nepieciešamas specifiskas profesionālās un tehniskās zināšanas.
- 83 Tomēr šī pilnvaru piešķiršana neatbilst nevienam no gadījumiem, uz kuriem attiecas LESD 290. un 291. pants.
- 84 Tādējādi, kā ir norādīts šī sprieduma 2.–4. punktā, juridisko regulējumu, kurā ietilpst Regulas Nr. 236/2012 28. pants, tostarp veido Regula Nr. 1092/2010, EVTI regula un Regula Nr. 236/2012. Šīs regulas ietilpst regulēšanas instrumentu kopumā, kurus pieņēmis Savienības likumdevējs, lai tas, ņemot vērā starptautisko finanšu tirgu integrāciju un finanšu krīžu izplatīšanās risku, varētu rīkoties par labu starptautiskajai finanšu stabilitātei, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 1092/2010 preambulas septītajā apsvērumā.
- 85 Līdz ar to Regulas Nr. 236/2012 28. pants nevar tikt aplūkots izolēti. Tieši pretēji, šis pants ir uzskatāms par daļu no to noteikumu kopuma, kuru mērķis ir piešķirt kompetentajām valsts iestādēm un EVTI ieviešanas pilnvaras, lai novērstu nelabvēlīgas izmaiņas, kas apdraud finanšu stabilitāti Savienībā un uzticēšanos tirgiem. Šajā ziņā šīm iestādēm, lai novērstu šo instrumentu cenu nekontrolētu kritumu, ir jāspēj noteikt pagaidu ierobežojumus noteiktu finanšu vērtspapīru īsajai pārdošanai vai kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumu slēgšanai vai citiem darījumiem. Šīm iestādēm ir augsts profesionālo zināšanu līmenis, un tās cieši sadarbojas, lai sasniegtu finanšu stabilitātes Savienībā mērķi.
- 86 Līdz ar to Regulas Nr. 236/2012 28. pants, lasīts kopsakarā ar iepriekš minētajiem citiem regulēšanas instrumentiem, kas pieņemti šajā jomā, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas neatbilst deleģēšanas shēmai, kura paredzēta LESD 290. un 291. pantā.
- 87 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

Ceturtais pamats par LESD 114. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 88 Apvienotā Karaliste uzskata, ka Regulas Nr. 236/2012 28. pantā nav paredzēts atļaut EVTI īstenot individuālus pasākumus, kas adresēti fiziskām vai juridiskām personām. Taču pasākumiem, kas var tikt īstenoti saskaņā ar šo tiesību normu, esot vispārpiemērojams raksturs.
- 89 Apvienotā Karaliste uzskata, ka, lai gan tomēr ir jāuzskata, ka ar minētās regulas 28. pantu EVTI ir atļauts adresēt lēmumus fiziskām vai juridiskām personām, ar šo pantu tiekot pārsniegtas pilnvaras, kas norādītas LESD 114. pantā. Šajā tiesību normā Savienības likumdevējs neesot pilnvarots pieņemt individuālus lēmumus, kuri nav vispārpiemērojami, un arī neesot ļauts deleģēt Komisijai vai citai Savienības struktūrai pilnvaras pieņemt šādus lēmumus.
- 90 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka lēmumi, kas adresēti finanšu iestādēm un ar kuriem vājināti valsts kompetento iestāžu lēmumi, nevar tikt uzskatīti par [tiesību aktu] tuvināšanas pasākumiem atbilstoši LESD 114. pantam. Tieši pretēji, šādi individuālie lēmumi esot tiešs regulējums, ko noteikusi Savienības struktūra un kas attiecas uz dalībvalstu personām.
- 91 Parlaments norāda, ka jēdziens [tiesību aktu] “tuvināšana” LESD 114. panta nozīmē aptver pilnvaras attiecīgajā gadījumā īstenot individuālus pasākumus. Turklāt Savienība esot tiesīga izveidot struktūras un noteikt to lomu šīs normas piemērošanā, ja šādas instances iekļaujas normatīvajā kontekstā, ar kuru tiek tuvinātas tiesību normas, kuras attiecas uz iekšējo tirgu.
- 92 Parlaments norāda, ka EVTI piešķirtā iespēja eventuāli iejaukties Savienības finanšu tirgos attiecas uz gadījumu, kad valsts rīcība nav pietiekama vai atbilstoša. Tādējādi pasākumi, kas īstenoti saskaņā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, esot vērsti uz to, lai saskaņoti novērstu riskus, kas saistīti ar īso pārdošanu, un lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību.
- 93 Padome norāda, ka LESD 114. pants var būt juridiskais pamats, lai pilnvarotu EVTI īstenot individuālus pasākumus. Ar šo pantu Savienības likumdevējam atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem esot piešķirta novērtējuma brīvība attiecībā uz to, kāda aktu tuvināšanas metode ir piemērotāka vēlāmā rezultāta sasniegšanai, it īpaši tehniskā ziņā sarežģītās nozarēs.
- 94 Padome uzsver, ka pasākumi, kurus EVTI varētu īstenot saistībā ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu, ir vērsti uz finanšu tirgu pienācīgas darbības un integritātes apdraudējuma vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitātes apdraudējuma novēršanu. Šajā 28. pantā esot paredzēts, ka EVTI var īstenot iejaukšanās pasākumus vienīgi tad, ja pastāv pārrobežu ietekme un ja nav īstenots neviens valsts pasākums vai arī ja tas nav bijis pietiekams.
- 95 Komisija norāda, ka Regulas Nr. 236/2012 28. panta 1. punktā ir norāde uz EVTI regulas 9. panta 5. punktu, kas ļauj EVTI noteiktos apstākļos aizliegt vai ierobežot noteiktas finanšu darbības, jo EVTI regula arī ir pieņemta, pamatojoties uz LESD 114. pantu. Tādēļ esot grūti iedomāties, ka Regulas Nr. 236/2012 28. pants varētu tikt uzskatīts par tādu, ar kuru tiek pārsniegtas kompetences, kas piešķirtas Savienības likumdevējam ar šo LESD 114. pantu.
- 96 Komisija skaidro, ka minētās regulas 28. panta 1. punktā paredzētie pasākumi nebūtu jāvērtē izolēti, bet gan būtu jāaplūko kopā ar citām tiesību normām, kas regulē isās pārdošanas darījumu kontroli. Tādējādi EVTI uzdevumi esot cieši saistīti ar noteikumiem, ar kuriem tiek tuvinātas atšķirīgās valsts tiesību normas šajā jomā.

Tiesas vērtējums

- 97 Vispirms ir jānorāda, ka prasītājas ceturtais pamats ir izvirzīts vienīgi gadījumam, ja Regulas Nr. 236/2012 28. pants būtu interpretējams tādējādi, ka ar to EVTI ir atļauts pieņemt individuāla rakstura lēmumus, kas adresēti fiziskām vai juridiskām personām.
- 98 Kā izriet no šī sprieduma 64. punkta, lai arī ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu EVTI ir ļauts stingri noteiktos apstākļos pieņemt vispārpiemērojamus aktus, tomēr nevar tikt izslēgts, ka tai, pamatojoties uz tai šajā tiesību normā piešķirtajām pilnvarām, var nākties pieņemt arī lēmumus, kas adresēti noteiktām fiziskām vai juridiskām personām.
- 99 Lai atbildētu uz šo ceturto pamatu, Tiesai ir jāatbild uz jautājumu, vai Regulas Nr. 236/2012 28. pantā paredzētais iejaukšanās mehānisms var ietilpt LESD 114. panta piemērošanas jomā.
- 100 Saistībā ar LESD 114. panta apjomu ir jāatgādina, ka leģislatīvajā aktā, kas pieņemts uz šī juridiskā pamata, pirmkārt, ir jābūt ietvertiem pasākumiem saistībā ar dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu un, otrkārt, tiem jābūt vērstiem uz iekšējā tirgus izveidi un darbības nodrošināšanu.
- 101 Tādēļ ir svarīgi izvērtēt, vai Regulas Nr. 236/2012 28. pants atbilst šiem diviem nosacījumiem.
- 102 Pirmkārt, ar frāzi “pasākumi, lai tuvinātu” LESD autori ir vēlējušies atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem Savienības likumdevējam piešķirt novērtējuma brīvību saistībā ar to, kāda tuvināšanas metode ir vispiemērotākā vēlamā rezultāta sasniegšanai, it īpaši tehniskā ziņā sarežģītās nozarēs (skat. Tiesas 2005. gada 6. decembra spriedumu lietā C-66/04 Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, Krājums, I-10553. lpp., 45. punkts).
- 103 Tiesa šajā ziņā ir precizējusi, ka šī novērtējuma brīvība it īpaši var tikt izmantota, lai izvēlētos vispiemērotāko saskaņošanas metodi, ja paredzētajai tiesību aktu tuvināšanai ir jāveic ļoti tehniskas un specializētas analīzes, kā arī jāņem vērā attiecīgās nozares attīstība (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, 46. punkts).
- 104 Turklāt Tiesa savā 2006. gada 2. maija spriedumā lietā C-217/04 Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (Krājums, I-3771. lpp., 44. punkts) tostarp ir norādījusi, ka saskaņā ar ES likumdevēja veiktu analīzi var būt nepieciešams paredzēt kādas Savienības struktūras izveidi, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa īstenošanā.
- 105 Līdz ar to Savienības likumdevējs savā tehniskās tuvināšanas metodes izvēlē un ņemot vērā novērtējuma brīvību, kas tam ir saistībā ar 114. pantā paredzētajiem pasākumiem, Savienības organizācijai vai struktūrai var deleģēt kompetences paredzētās tuvināšanas īstenošanai. Tā tas tostarp ir gadījumā, ja pasākumiem, kuri ir jāīsteno, ir jābalstās uz īpašām profesionālām vai tehniskām zināšanām, kā arī uz šādas vienības reaktīvo kapacitāti.
- 106 Tā kā prasītāja tostarp norāda, ka LESD 114. pants nevar būt juridiskais pamats, lai pieņemtu juridiski saistošus tiesību aktus attiecībā pret privātpersonām, ir jāatgādina, ka Tiesa savā 1994. gada 9. augusta spriedumā lietā C-359/92 Vācija/Padome (*Recueil*, I-3681. lpp., 37. punkts) ir nospriedusi, ka ir iespējams, ka noteiktās jomās vienīgi vispārēju noteikumu tuvināšana nav pietiekama, lai nodrošinātu tirgus vienotību. Tādēļ jēdziens “tuvināšanas pasākumi” ir jāinterpretē tādējādi, ka tie aptver Savienības likumdevēja pilnvaras noteikt pasākumus saistībā ar noteiktu produktu vai produktu kategoriju un vajadzības gadījumā noteikt individuālos pasākumus saistībā ar šiem produktiem.
- 107 Šajā ziņā Tiesa iepriekš minētā 2006. gada 2. maija sprieduma lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome 44. punktā ir uzsvērusi, ka nekas LESD 114. panta formulējumā neļauj secināt, ka Savienības likumdevēja pasākumi, kas īstenoti uz šī pamata, adresātu ziņā būtu attiecināmi tikai uz dalībvalstīm.

- 108 Ir jānorāda, ka ar Regulas Nr. 236/2012 28. pantu Savienības likumdevējs saistībā ar nopietnu apdraudējumu, kas ir vērsts pret finanšu tirgu integritāti vai Savienības finanšu sistēmas stabilitāti, ir vēlējis paredzēt pienācīgu mehānismu, kas ļautu kā pēdējo līdzekli un ļoti specifiskos apstākļos īstenot pasākumus, kas piemērojami visā Savienībā un kuri attiecīgajā gadījumā var būt pieņemti kā lēmumi, kas adresēti noteiktiem šo tirgu dalībniekiem.
- 109 Šajā ziņā no Regulas Nr. 236/2012 preambulas pirmā apsvēruma izriet, ka vairāku dalībvalstu kompetentās iestādes ir noteikušas ārkārtas pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu noteiktu vērtspapīru īso pārdošanu vai visu vērtspapīru īso pārdošanu, jo pastāv apdraudējums finanšu iestāžu dzīvotspējai un no tā izrietošie sistēmiskie riski. Turklāt tajā ir precizēts, ka dalībvalstu īstenotie pasākumi atšķiras, jo Savienībai nav konkrēta kopējā regulējuma saistībā ar īsās pārdošanas kontroli.
- 110 Savienības likumdevējs Regulas Nr. 236/2012 preambulas trešajā apsvērumā arī ir precizējis, ka šajā regulā minētos noteikumus ir lietderīgi un nepieciešami paredzēt regulas tiesību akta formā, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā tiek vienādi piemēroti noteikumi, ar kuriem privātpersonām tieši tiek uzlikts pienākums sniegt informāciju vai publiskot neto īsās pozīcijas saistībā ar dažiem instrumentiem un attiecībā uz neseģtu īso pārdošanu. Regulējošais raksturs ir ticis uzskatīts par nepieciešamu, lai EVTI tiktu piešķirtas pilnvaras koordinēt kompetento iestāžu veiktos pasākumus vai pašai veikt pasākumus attiecīgajā jomā.
- 111 Turklāt Savienības likumdevējs Regulas Nr. 236/2012 preambulas piektajā apsvērumā ir uzsvēris, ka, lai izbeigtu patlaban pastāvošo sadrumstaloto situāciju, kad dažas dalībvalstis veikušas atšķirīgus pasākumus, un ierobežotu iespēju kompetentajām iestādēm veikt atšķirīgus pasākumus, ir svarīgi saskaņoti novērst potenciālos riskus, ko var radīt īsā pārdošana un kredītriska mijmaiņas darījumi.
- 112 Regulas Nr. 236/2012 28. pantā faktiski ir paredzēta dalībvalstu normatīvo un administratīvo tiesību aktu tuvināšana saistībā ar noteikta skaita vērtspapīru uzraudzīšanu un noteiktās situācijas noteiktu komercdarījumu, kas attiecas uz šiem vērtspapīriem, proti, neto īsās pozīcijas finanšu instrumentā vai konkrētā finanšu instrumentu kategorijā, kontroli.
- 113 Otrkārt, kā arī saistībā ar LESD 114. pantā paredzēto nosacījumu, saskaņā ar kuru Savienības likumdevēja īstenotajiem tiesību aktu tuvināšanas pasākumiem jābūt vēršiem uz iekšējā tirgus izveidi un darbības nodrošināšanu, ir jāatgādina, ka Tiesa iepriekš minētā 2006. gada 2. maija sprieduma lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome 42. punktā ir uzsvērusi, ka šis pants kā juridiskais pamats var tikt izmantots vienīgi tad, ja no juridiskā akta objektīvi un faktiski izriet, ka tā mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus izveides darbības apstākļus.
- 114 Šajā ziņā Regulas Nr. 236/2012 preambulas otrajā apsvērumā ir norādīts, ka tās mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību un uzlabot tā darbības apstākļus, īpaši attiecībā uz finanšu tirgiem. Līdz ar to Savienības likumdevējs ir uzskatījis par lietderīgu noteikt kopēju tiesisku regulējumu attiecībā uz prasībām un pilnvarām saistībā ar īso pārdošanu un kredītriska mijmaiņas darījumiem un nodrošināt labāku koordināciju un konsekveni starp dalībvalstīm gadījumos, kad jāveic pasākumi ārkārtas apstākļos. Tādēļ jāharmonizē noteikumi par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mijmaiņas darījumu aspektiem, lai novērstu iekšējā tirgus pienācīgas darbības šķēršļu rašanos un to, ka dalībvalstis turpina veikt atšķirīgus pasākumus.
- 115 Ir jāpiebilst, ka saskaņā ar minētās regulas preambulas 33. apsvērumu, kaut gan kompetentās iestādes bieži būs vislabākajā situācijā, lai pārraudzītu situācijas attīstību un ātri reaģētu uz negatīviem notikumiem, arī EVTI vajadzētu būt pilnvarām veikt pasākumus, ja īsā pārdošana un citas saistītas darbības apdraud finanšu tirgu pienācīgu darbību un integritāti vai visas Savienības finanšu sistēmas vai tās daļas stabilitāti, ja tām ir pārrobežu ietekme un ja kompetentās iestādes nav veikušas pietiekamus pasākumus šāda apdraudējuma novēršanai.

- 116 No tā izriet, ka Regulas Nr. 236/2012 28. pantā paredzēto pilnvaru mērķis tiešām ir iekšējā tirgus izveidošanas un funkcionēšanas apstākļu uzlabošana finanšu jomā.
- 117 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka minētās regulas 28. pants atbilst abiem nosacījumiem, kas norādīti LESD 114. pantā. Tātad tas ir pienācīgs juridiskais pamats šī 28. panta pieņemšanai.
- 118 Līdz ar to ceturtais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.
- 119 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir noraidāma kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 120 Atbilstoši reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā atbildētājas ir prasījušas piespriet Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, tad jāpiespriež Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika un Komisija, kas iestājušās lietā atbildētāju prasījumu atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas saskaņā ar minētā reglamenta 140. panta 1. punktu.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]